

13 barn föddes detta år, 7 pojkar och 6 flickor.

8 äktenskap ingicks.

Endast 5 dödsfall inträffade och av dem var 3 minderåriga och de andra båda i tjugoårsåldern.

Invånareantalet var, enligt Tabellverket, 523 stycken detta år i socknen.

Indelningsverket folk var kvar i Pommern och för Tåby socken innebar detta, att ryttaren Anders Bergfeldt på Blinnestads rusthåll stupade i strid liksom båtsmannen Per Stafstedt för Fristadsroten.

Två **sockenstämmor** hölls i Tåby, varvid den första i maj, kom att omspänna två dagar.

Kyrkotaket skulle omtäckas och beslöts, att inte hela taket behövde rivas, utan det kunde förbättras pp behövliga stöllen.

För ändamålet anskaffades nya stegar genom kyrkovärdarnas försorg, 10.000 takspik köptes från Hävla bruk och för båtsmannen Nils Fyrberg begärdes, och fick tillstånd, att vara hemma över sommaren, då han var i detta arbete mycket skicklig.

Beträffande fodringarna från Stensvads rusthåll, beslöts att överlåta ärendet till socknens nämndemän, för att inför häradsrätten begära dessa hjälp.

En från Vikingstads socken inkommen ma, Petter Sundberg, erbjöd sig det vakanta sockenskomakarearbetet.

Det mottogs med tacsamhet, om han kunde förete prästtattest från sin hemsocken.

Tåby bys hustrur klagade över det intrång, som görs av andra, i deras kyrkbänk.

Kyrkovärdarna uppmanades stävja ofoget, så att folket verkligen följde den uppriktade bänkarumslängden.

I kyrkan hade den första påskfagen varit oljud och buller på läktaren.

Det var båtsman Nils Fyrberg, som framförde klagomål på vissa besökare, men trots ordentlig undersökning och hörande av flera vittnen, kunde inte klargöras vem som var den skyldige.

Vid **höstens sockenstämma** konstaterades, att det inte var aktuellt med någon nybyggnad vid Prästgården, varför det inte behövdes, under vintern, anskaffas något särskilt virke.

Från **häradsrättens protokoll** kan följande nämnas.

Bonde Petter Jonsson från Skönberga socken var åtalad av kronolänsman Wiman för att han överfallit folk samt fördärvat grinden över landsvägen på Bärka gårde.

Utredningen visade, att Petters hästar sprungit på grinden och skadat den. När vittnen kom till platsen, bröt Pelle uti eder och svordomar mot dem och hoatat skada dem.

Grinden hade han fullständigt sönderslagit.

Vittnena var tveksamma om Petter var drucken eller ej.

Häradsrätten dömde Petter Jonsson, att böta 10 daler silvermynt, uppsätta en ny grind och ersätta vittnena med tillsammans 2 daler silvermynt.

Kyrkoherde Follén anklagade livdrabanten Lars von Roland på Stensvad, för att ej betalat skyldigheterna till kyrkan och för att ej infinna sig vid den allmänna gudstjänsten, och för att ej givit tillräckligt till kyrkan vid begravningen av sin svärmor.

Båda parterna bevisade sina påståenden, respektive motpåstånenden genom långa skriftliga inlagor.

Häradsrättens utslag innebart bland annat, att hänsyn måste tagas till missväxt, som varit vissa år, att prästens rättigheter måste reduceras med hänsyn därtill och att Stensvads folk bevistat gudstjänsterna i Tåby kyrka.

Beträffande "likstolsavgiften", som skulle vara högre när det gäller adliga personers personer, att kyrkoherde Follén ej förrättad begravningen och därför det räckte med de 10 daler silvermynt som erlagts.

Beträffande prästarättigheterna skulle tre nämndemän, i närvaro av parterna, göra en ordentlig likivation parterna emellan.

Rättegångskostnaderna delades mellan parterna och häradsrätten varnade för oriktiga åtal.

Kronolänsmän Wiman åtalade också inspektör Lars Westerblad på Oxtorp och hans hustru, för det ständiga kiv och stridigheter, som sedan längre tid varit emellan dem.

Av vittnesmål framom, att trätor och slgsmål förekommit mellan makarna och att Westerblad trolöigen haft lönskaläge med pigan Elsa.

Det senare kunde dock inte bevisas.

Häradsrätten dömde till 25 daler silvermynts böter för osämja samt vardera sina 2 daler silvermynt för utgjutna hädelser.

Vidare, då de sena en tid varit skiljda till säng och säte, till skilsmässa och att tvenne nämndemän skulle upprätta en förteckning över tillgångarna innan skilsmässan var laglig.

Vid häradsrätten inlämnades ett köpebrev, där livdrabanten Lars von Roland och hustru sålde Stensvads rusthåll till doktor Jacob Råberg i Norrköping.

Därmed upphörde grunderna till de tvistigheter som varit mellan kyrkoherde Follén och denna man, som varit Karl XII:s livdrabant.